

180.

U S T A W A

z dnia 26 marca 1920 r.

w przedmiocie urządzania loterji i założenia Polskiej Państwowej Loterji Klasowej.

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Organizowanie i prowadzenie wszelkiego rodzaju loterji na obszarze Rzeczypospolitej jest monopolem Państwa.

Art. 2. W myśl art. 1 zakłada się przedsiębiorstwo loterji państwowej p. n. „Polska Państwowa Loterja Klasowa“ na zasadach, w art. 6 — 10 niniejszej ustawy wyrażonych, z siedzibą w m. st. Warszawie.

Art. 3. Za zezwoleniem Rządu mogą być udzielane zezwolenia na urządzenie:

- a) jednorazowych loterji pieniężnych wyłącznie na cele dobroczynności i użyteczności publicznej, oraz
- b) loterji fantowych.

Warunki wydawania zezwoleń na urządzenie tych loterji ustali Minister Skarbu.

Art. 4. Wszelka działalność loterji obcokrajowych na obszarze Rzeczypospolitej oraz wszelkiego rodzaju spółudział w tej działalności w granicach Państwa są niedopuszczalne.

Art. 5. Przepisy niniejszej ustawy nie dotyczą pożyczek premjowych.

ROZDZIAŁ II.

Organizacja Polskiej Państwowej Loterji Klasowej.

Art. 6. Urządzenie i kierownictwo przedsiębiorstwa Polskiej Państwowej Loterji Klasowej należy do zakresu działania Ministra Skarbu.

Art. 7. Plan loterji oraz sposób i termin jej rozgrywania ustanowi Minister Skarbu w ten sposób, aby cały spodziewany dochód ze sprzedaży biletów losowych, po potrąceniu kosztów administracji loterji i rozsprzedaży losów, był przeznaczony na wygrane, oznaczone w planie, i aby z wygranych było potrącone 20% na rzecz osób, pośredniczących w sprzedaży losów, oraz na dochód Skarbu.

Wysokość udziału osób, pośredniczących w sprzedaży losów loteryjnych, w potrąceniach z wygranych ustala Minister Skarbu.

Art. 8. Wygrane Polskiej Państwowej Loterji Klasowej wolne są od zajęcia i egzekucji wierzycieli. Wypłata wygranych nie może być wstrzymana przez orzeczenia sądów ani rozporządzenia administracyjne.

Art. 9. Prawo do zawodowej sprzedaży biletów Polskiej Państwowej Loterji Klasowej, oraz do wszelkiego rodzaju pośrednictwa w sprawach tej loterji, służy wyłącznie osobom, mającym upoważnienie Ministra Skarbu na warunkach przez niego określonych.

Art. 10. Sumy pieniężne oraz papiery wartościowe składane przez osoby, upoważnione do sprzedaży biletów loteryjnych, celem zabezpieczenia

należności Skarbu, mogą być dla pokrycia tych należności przejmowane na rzecz Skarbu bez wyroku sądowego. Zapisanie tych zastawów do księgi Zarządu Polskiej Państwowej Loterii Klasowej czyni zadość wymaganiom art. 2074 kodeksu cywilnego.

ROZDZIAŁ III.

Postanowienia karne.

Art. 11. Zabrania się:

1) Sprzedaży i nabywania losów loterii obcokrajowych lub krajowych niedozwolonych, oraz wszelkiego udziału w grze, reklamowania handlu takimi losami w prasie, zarówno jak ogłoszenia planów i wyników ciągnięć tych loterii;

2) zawodowej sprzedaży lub zaofiarowania do sprzedaży, bez zezwolenia władzy skarbowej, biletów losowych Polskiej Państwowej Loterii Klasowej, albo innych dokumentów, przyznających udział w tych losach, względnie prawo do wygranej, oraz pośredniczenia w tych czynnościach.

Art. 12. Przekroczenia zakazów zawartych w art. 11 oraz przepisów i rozporządzeń, na podstawie niniejszej ustawy wydanych, o ile nie podlega surowszemu ukaraniu na podstawie ustaw karnych, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach Rzeczypospolitej, karane będą grzywną do 50,000 marek, lub aresztem do miesiąca w b. dzielnicy rosyjskiej przez sądy pokoju, w byłej dzielnicy pruskiej przez sądy powiatowe, zaś w byłej dzielnicy austriackiej przez sądy skarbowe.

ROZDZIAŁ IV.

Przepisy przechodnie.

Art. 13. Loterie prywatne, dozwolone przed ogłoszeniem niniejszej ustawy, mogą być prowadzone aż do upływu terminu zezwolenia.

Art. 14. Z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy tracą moc wszelkie przepisy, z wyjątkiem postanowień ustaw karnych, obowiązujące na całym obszarze Rzeczypospolitej w przedmiocie organizacji i prowadzenia loterii państwowych i prywatnych. Jednocześnie tracą moc dotychczas obowiązujące przepisy o wszelkiego rodzaju opłatach, należnościach i taksach, o ile dotyczą opodatkowania przedsiębiorstw loterii. Przepisy w przedmiocie opodatkowania umów lub zakładów z gry (nie loterii) wynikających pozostają w mocy.

Art. 15. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, o ile zaś chodzi o byłą dzielnicę pruską—również w porozumieniu z Ministrem tej dzielnicy.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Skarbu:

W. Grabski

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

w z. Adam Poszwiński